

μιλίων τὴν 8 π. μ. Ἡ πρωΐα ἦτο ὀμιχλώδης καὶ σκοτεινὴ, ἐν τούτοις δὲν ἤργήσαμεν. Εὐρόντες τοὺς φίλους μας ἐφωδιασμένους καὶ αὐτοὺς μὲ ποδήλατα, ἐξηκολουθήσαμεν τὴν πορείαν μας τόσον ταχέως, ὥστε ἐσταματήσαμεν ἐπὶ μίαν ὥραν διὰ νὰ μὴ φθάσωμεν εἰς Δάρβεϋ πρὸ τῆς διωρισμένης ὥρας.

Τρία μίλια ἔξω τῆς Δάρβεϋ μᾶς συνήνητησεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Δάρβεϋ Ποδηλατικοῦ Συλλόγου καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι ὁ Σύλλογος μᾶς προετοιμάζει ὑποδοχὴν καὶ ἐπίσημον συνοδείαν. Τὴν 1 μ. μ. ἐφθάσαμεν εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γέφυραν τῆς Δάρβεϋ, καὶ ἐκεῖ μᾶς ἐπερίμενον τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου, μὲ τὰ ποδήλατά των. Ἀμέσως παρετάχθησαν καὶ μᾶς ἐσυνώδευσαν διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μέχρι τοῦ καταλύματός μας ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει, ἐνῶ εἰς ὅλας τὰς ὁδοὺς πλήθη κόσμου ἐζήτω-

κραύγαζον ὑπὲρ τῶν τυφλῶν ποδηλατιστῶν, οἵτινες εἶχον κάμει ἀσφαλῶς καὶ ταχέως ταξίδιον 138 μιλίων! Οὕτως ἔληξε μία ἀπὸ τὰς μᾶλλον εὐχαρίστους ἐκδρομὰς, εἰς τὰς ὁποίας ποτὲ ἔλαβον μέρος.»

Οἱ τυφλοὶ οὗτοι νέοι μὲ τὰ ποδήλατά των πρόκειται νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἐκθεσιν τῶν Παρισίων, ὅπου θὰ ἴδῃ καὶ ὁ κόσμος πόσον ηὔρυνθη ὁ ἄλλοτε στενὸς κύκλος τοῦ βίου τῶν τυφλῶν.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ.

Ὁ μέγας οὗτος πατὴρ τῆς ἐκκλησίας ἐγενήθη ἐν Ταγάστῃ τῆς Βορείου Ἀφρικῆς τὸ 354 μ. Χ. Ὁ πατὴρ τοῦ ἦτο εἰδωλόατρες, ἀλλ' ἡ μήτηρ τοῦ εὐσεβῆς Χριστιανή, καὶ εἰς αὐτὴν ἔχρε-

ώσκει δ' Αὐγουστίνος τὴν ἀνατροφὴν τοῦ, ἥτις εἰς ὅλας τὰς ὕστερον περιπετείας τοῦ δὲν ἔπαυσε νὰ ἐξασκῇ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτοῦ.

Εἰς τὸ σχολεῖον ὁ νεαρὸς Αὐγουστίνος ἠγάπα μόνον τὰ εὐκολώτερα καὶ τερπνώτερα—εἰς τὰς ἐμβριθεῖς καὶ στριφνάς σπουδὰς οὐδὲ λως ἐπέδιδετο. Οὐδέποτε δὲ ἐξέμαθε καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν, μολονότι εἶχε καὶ μνημονικὸν ἄριστον καὶ πολὺ φιλόδοξος ἦτο. Εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν στέγην ἐκ τοῦ σχολείου τῆς

Μαδαύρας καὶ ἠναγκάσθη νὰ μένῃ ἄεργος ἐπὶ ἐν ἔτος, ἐνεκεν ἐλλείψεως μέσων ὅπως σπουδάσῃ εἰς τὴν Καρχηδόνα. Τὸ ἔτος αὐτὸ εἶχε κακίστην ἐπιρροὴν εἰς αὐτόν. Εὗρε κακοὺς συντρόφους καὶ πολλάκις ἐκαυχᾶτο ἀκόμη διὰ ἁμαρτίας, τὰς ὁποίας δὲν εἶχε διαπράξει.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ πατὴρ τοῦ ἀπέθανε καὶ μόνον διὰ τῆς γενναιοδωρίας ἐνὸς συμπολίτου ἠδυνήθη ὁ Αὐγουστίνος νὰ μεταβῇ εἰς Καρχηδόνα διὰ τὰς σπουδὰς τοῦ. Ἐκεῖ δυστυ-

Αὐγουστίνος.

Ἡ γέφυρα τῶν στεναγμῶν.

χῶς πολλάκις παρεξέτράπη τῆς ὁδοῦ τῆς ἀρετῆς, διδόμενος εἰς ἡδονάς καὶ συχνάζων ἀδιακόπως εἰς τὰ θεάτρα.

Ἐπιστρέψας μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του εἰς τὴν Ταγάστην, ἐγκατεστάθη ἐκεῖ ὡς διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς, ἐπὶ ἑννέα ἔτη. Μετὰ ταῦτα μετόκησεν εἰς Καρχηδῶνα, ἀλλ' ἐκεῖ εὗρεν ὅτι τὰ ἦθη τῶν σπουδαστῶν εἶχον χειροτερεῦσαι, καὶ ὅτι ἦτο χειρότερον νὰ ἦναι τις διδάσκαλος παρὰ μαθητής. Ἐμείνεν ὅμως ἐκεῖ, ἕως ὅτου ἦτο 29 ἐτῶν, ὅτε μετέβη εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μιλάνον, ὅπου διωρίσθη καθηγητῆς τῆς ῥητορικῆς.

Ἦτο τῷ ὄντι εὐτύχημα διὰ τὸν Αὐγουστῖνον ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια τὸν ἔφερεν εἰς Μιλάνον, διότι ἐκεῖ ἦλθεν ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπισκόπου Ἀμβροσίου, καὶ ἐπέισθη κατ' ἀρχάς μὲν νὰ παραστήσῃ πολλὰς στρεβλὰς δοξασίας, τὰς ὁποίας εἶχεν ὡς λ. χ. τὸν Μανιχαϊσμόν, ἔπειτα δὲ καὶ νὰ ἀλλάξῃ τὸν βίον του, μεταννοήσας καὶ πιστεύσας πρὸς σωτηρίαν εἰς Χριστόν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῶν λόγων καὶ συνουσιῶν δύο εὐσεβῶν φίλων του.

Τὸ 387 μ. Χ. ὁ Αὐγουστῖνος ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Χριστιανισμόν ὑπὸ τοῦ Ἀμβροσίου καὶ ἀμέσως ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἀφοῦ πρῶτον ἔθαψε μετὰ δακρύων τὴν γηραιάν μητέρα του. Ἐδαπάνησε τρία ἔτη ὡς μοναχός, ἕως ὅτου διὰ τῆς ὁμοφώνου ἐπιθυμίας τῶν κατοίκων τῆς Ἰπποῦς, ἐχειροτονήθη ἐκεῖ ἱερεὺς. Ἦρχισε νὰ κηρύττῃ, καὶ τόσον εὐγλώττως, ὥστε πολλοὶ μετενόησαν καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν, κινήσαντες ὑπὸ τῶν λόγων του. Μετ' ὀλίγον ἐγένετο βοηθὸς τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἰπποῦς (τῆς σημερινῆς Βόνας), ὅταν δὲ ἀπέθανεν οὗτος, αὐτὸς ἔλαβε τὴν θέσιν του καὶ τὴν ἐκράτησε μέχρις ὅτου ἀπέθανεν — διάστημα 35 ἐτῶν. Ὡς Ἐπίσκοπος, ὄχι μόνον δὲν ἔγεινεν ἀδρανέστερος, ὡς κάμνουν οἱ ἐπίσκοποι τὴν σήμερον, ἀλλ' ἀπεναντίας δραστηριώτερος.

Ἐκήρυττε καθ' ἑκάστην καὶ ἐνίοτε δις τῆς ἡμέρας· κατεπολέμει θαρραλέως πᾶν εἶδος κακίας καὶ ἀδικίας· ἐπισκέπτετο καὶ παρηγόρει τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τεθλιμμένους· ἦτο ἀσπονδὸς ἐχθρὸς τῆς ἐπιδειξέως εἰς τε τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν εὐσέβειαν. Ἐδαπάνᾳ πολλὰς νυκτερινὰς ὥρας εἰς μελέτην καὶ συγγραφὴν. Εἶχεν ἄλληλογραφίαν μὲ αὐτοκράτορας καὶ εὐπατρίδας, μὲ νομικοὺς ἱεραποστόλους, καὶ μὲ ἐπισκόπους εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς οἰκουμένης.

Ὅταν ὁ Γενσέριχος καὶ οἱ Βανδάλαι ἐφάνησαν εἰς τὰ παράλια τῆς βορείου Ἀφρικῆς, ὁ Αὐγου-

στῖνος ἡρωϊκῶς ἔμεινεν εἰς τὴν θέσιν του, ἂν καὶ ὅλοι οἱ περὶ αὐτὸν κληρικοὶ ᾔθελον νὰ φύγωσι. Κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Ἰπποῦς, αὐτὸς ἦτο τὸ μέγα ἠθικὸν στήριγμα τῶν κατοίκων. Ἀλλὰ δὲν ἔζησε νὰ ἴδῃ τὸ τέλος· ἀπέθανε τὴν 28 Αὐγούστου 430 μ. Χ. ἡλικίας 76 ἐτῶν. Τὰ λείψανά του μετεφέρθησαν ὕστερον εἰς Ἰταλίαν καὶ εὐρίσκονται νῦν εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς Παβίας.

Τὰ διασημότερα τῶν ἔργων του εἶναι α' Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, αἱ α' Ἐξομολογήσεις καὶ οἱ «Λόγοι.» Συνέγραψεν ὅμως μέγαν ἀριθμὸν μικροτέρων συγγραμμάτων, καὶ ἦτο δεινὸς πολεμιστῆς τῶν διαφόρων αἱρέσεων.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΑΓΜΩΝ.

Ἡ Βενετία, καθὼς γνωρίζετε, εἶναι ἐκτισμένη ἐπάνω εἰς 72 μικρὰ νησίδια ἐντὸς τῆς θαλάσσης, εἰς ἀπόστασιν 3 — 4 μιλίων ἀπὸ τὴν παραλίαν. Διὰ τοῦτο οἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως δὲν εἶναι ξηρὰ ἀλλὰ θάλασσα, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιφέρονται μὲ λέμβους καὶ ὄχι μὲ ἀμάξας ἢ πεζῇ. Αἱ δὲ λέμβοι τῶν λέγονται γόυδολάι, καὶ εἶναι ἰδιαιτέρου σχήματος, καθὼς βλέπετε καὶ εἰς τὴν ὀπισθεν εἰκόνα.

Ἡ εἰκὼν αὕτη παριστάνει μίαν ἀπὸ τὰς μικροτέρας ὁδοὺς, ἡ ὁποία ὅμως εἶναι πολὺ σημαντική. Δεξιόθεν μὲν εἶναι αἱ μεγάλαι φυλακαὶ τῆς πόλεως, ἀριστερόθεν δὲ τὸ παλάτιον τῶν Δογῶν (οὕτως ἑκαλοῦντο ἄλλοτε οἱ ἄρχοντες τῆς Βενετίας), ἐνοῦνται δὲ τὰ δύο ταῦτα κτίρια διὰ μιᾶς γαφύρας, τὴν ὁποίαν βλέπετε ἐκεῖ ὑψηλά.

Ἡ γέφυρα αὕτη καλεῖται ἡ Γέφυρα τῶν Στεναγμῶν, διότι δι' αὐτῆς ἐπέρων οἱ ἀνυχεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι κατεδικάζοντο ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου ἐντὸς τοῦ παλατίου, καὶ μετέβαινον εἰς τὰς ἀπέναντι φυλακάς, ὅπου ἐγνώριζον οἱ δυστυχεῖς ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι πιθάνον θὰ ἐκρατοῦντο διὰ βίον. Τῷ ὄντι πόσους στεναγμοὺς δὲν θὰ ἤκουσεν αὐτὴ ἡ γέφυρα!

Ἡ Γέφυρα τῶν Στεναγμῶν ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Δα Πόντε κατὰ τὸ 1589, ὅταν οὗτος ἔκτισε καὶ τὰς φυλακάς, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ χωρέσουν 500 καταδίκους. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα φαίνονται μόνον αἱ ὀπίσθιοι πλευραὶ καὶ τοῦ παλατίου καὶ τῶν φυλακῶν. Ἡ κυρία πρόσοψις ἀμφοτέρων τῶν κτιρίων, ἰδίως ὅμως τοῦ παλατίου, εἶναι πολὺ μεγαλοπρεπεστέρα.